

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobce: **B. T.**,
st. příslušnost Ukrajina,
t.č. umístěn v X
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům,
sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**,
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

k žalobě ze dne 22. 12. 2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2017 č. j. OAM-183/LE-VL14-VL18-2017, o zajištění,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2017, č. j. OAM-183/LE-VL14-VL18-2017 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný dne 21.12.2017 pod č.j. OAM-183/LE-VL14-VL18-2017 rozhodl o přezajištění žalobce z režimu cizineckého zákona do režimu zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, resp. o tom, že žalobce je ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) a § 46a odst. 5 zákona o azylu povinen setrvat v zařízení pro zajištění cizinců do 5.4.2018.

2. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců a ve smyslu ust. § 46 odst. 5 cit. zákona a doba trvání zajištění byla stanovena do 5. 4. 2018. V odůvodnění uvedl, že účastník řízení byl dne 12.12.2017 kontrolován v rámci pobytové kontroly na adrese ul. Ke K. 11/460, P. 2-N. M., v areálu nemocnice, kdy nebyl schopen ani po poskytnuté součinnosti prokázat svou totožnost. Později byl ztotožněn podle předloženého ukrajinského cestovního dokladu, ve kterém byl poslední výjezdní příkaz vydaný dne 8.8.2017 platný do 4.9.2017. Další lustrací bylo zjištěno, že ode dne 5.9.2017 do 12.12.2017 pobývá na území České republiky neoprávněně, dále, že dne 7.8.2017 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění pod č.j. KRPK-58550/ČJ-2017-190022 a jmenovaný byl povinen vycestovat do 4.9.2017 z důvodu, že z České republiky nevycestoval a mařil rozhodnutí o správním vyhoštění. Správní orgán tak konstatoval, že jmenovaný byl dne 12.12.2017 zadržen, neboť svým jednáním porušuje právní předpisy ČR i Evropské Unie (dále jen EU), když vědomě dlouhodobě pobývá na území ČR bez jakéhokoliv oprávnění k pobytu. Jmenovaný se na území ČR neoprávněně zdržoval od 5.9.2017, přičemž výše zmíněným rozhodnutím č.j. KRPK-58550/ČJ-2017-190022, které nabylo právní moci 15.8.2017, mu bylo uloženo správní vyhoštění na 3 roky, které jmenovaný nerespektoval, nadále pobýval na území ČR a mařil tedy výkon tohoto rozhodnutí. Zároveň byl Okresním soudem v Sokolově odsouzen k trestu vyhoštění z České republiky na 6 let (sp. zn. 1T 49/2017) za přečin padělání a pozměnění veřejné listiny. Příslušný správní orgán tedy dospěl k závěru, že se své povinnosti z území ČR vycestovat bude vyhýbat i nadále a bude pokračovat v maření výkonu rozhodnutí o vyhoštění. Dne 16.12.2017 podal výše jmenovaný žádost o udělení mezinárodní ochrany. V průběhu řízení o zajištění a o vyhoštění vedeného OPKPE Praha bylo také jednoznačně prokázáno, že jmenovaný vědomě a opakovaně dlouhodobě pobýval na území ČR bez jakéhokoliv pobytového oprávnění poté, co mu dne 29.3.2017 skončilo polské dlouhodobé vízum. Poté byl na území ČR odsouzen pro úmyslný trestný čin dle § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb. trestní zákoník, nicméně v porušování právního řádu pokračoval a v ČR zůstal navzdory tomu, že zde již neměl žádné pobytové oprávnění. Z těchto důvodů mu také bylo dne 7.8.2017 uloženo správní vyhoštění a také trestní příkaz vyhoštění, za účelem realizace správního vyhoštění byl zajištěn. V rámci správního řízení o zajištění dle zákona o pobytu cizinců, vedeného OPKPE Praha, cizinec tvrdil, že mu na Ukrajině nic nehrozí a může se tam vrátit. Žadatel rovněž není osobou vyloučenou z aplikace ustanovení § 46a odst. 1 zákona o azylu, neboť v jeho případě na základě jeho vyjádření

v rámci správního řízení o zajištění dle zákona o pobytu cizinců, o vyhoštění a o jeho předchozí žádosti o mezinárodní ochranu a dále v jeho současné žádosti o mezinárodní ochranu nelze konstatovat, že by byl zranitelnou osobou ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu, tedy nezletilou osobou bez doprovodu, rodičem nebo rodinou s nezletilým či zletilým zdravotně postiženým dítětem, osobou starší 65 let osobou se zdravotním postižením nebo s vážným onemocněním, těhotnou ženou, obětí obchodování nebo osobou, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického či sexuálního násilí.

Jmenovaný v průběhu provedených a výše popsáných řízení neuvedl nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že je zranitelnou osobou. Jmenovaný je dospělým zdravým mužem, kterému byla po dopravní nehodě amputována noha, v žádném z výše popsáných správních řízení neuvedl ani nijak nenaznačil, že by byl podroben jakémukoliv násilí, které by z něj činilo zranitelnou osobu.

Obsah žaloby

3. Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu, ve které uvedl, že žalovaný porušil ustanovení správního řádu, konkrétně § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, § 2 odst. 1 správního řádu, neboť žalovaný nepostupoval v souladu se zákony České republiky a mezinárodními předpisy, jež jsou součástí českého právního řádu, dále porušil čl. 3 a čl. 5 Evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť žalobce je v důsledku napadeného rozhodnutí a zajištění vystaven nelidskému a ponižujícímu zacházení, čl. 14 odst. 2 a čl. 15 odst. Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, neboť zajištění žalobce představuje opatření, zasahující do jeho práva na ochranu před nelidským zacházením a omezení osobní svobody žalobce není vykonáváno v zařízení přiměřeném tělesnému postižení žalobce. Žalobce byl dne 16.12.2017 přemístěn ze Zařízení pro zajištění cizinců Balková do Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty. Zdravotní středisko se nachází v oddělené budově, kam je pro žalobce velmi obtížné se dostat. Prostor, kde je ubytován, není uzpůsoben pro pohyb osob s omezením, není bezbariérový přístup do koupelny a koupelna není uzpůsobena k používání osobami s pohybovým omezením. Ubytovací část se nachází v I. patře bez výtahu, jídelna se nachází v suterénu, oddělena několika schodišti a žalobce je proto vyloučen ze společného stravování. Dále uvedl, že nepopírá, že na území České republiky pobýval v rozporu se správními a trestními předpisy, že se dopustil nelegálního pobytu, protože chtěl a potřeboval opatřit zdroje k obživě své nezletilé dceři, žijící na území Ukrajiny a za tím účelem si obstaral také padělaný doklad. Nicméně má zato, že v jeho aktuální životní situaci jsou okolnosti nelegálního pobytu na území České republiky problémem druhořadým s odkazem na dopravní nehodu dne 14.11.2017, resp. následky této nehody, když mu byla amputována pravá dolní končetina. Detence probíhá v nedostatečných materiálních podmínkách, zejména s ohledem na jeho zdravotní stav. Žalovaný se soustřeďuje toliko na problém, zda je v ZZC poskytována zdravotní péče a zcela opomíjí všechny další problémy s pobytem žalobce v daném zařízení. Žalovaný se měl zabývat nejen otázkou, zda je v ZZC poskytována zdravotní péče, ale také tím, zda je s ohledem na zdravotní stav žalobce pobyt v takovém zařízení vhodným opatřením. Dle

žalobce žalovaný nesprávně posoudil možnost uložení zvláštního opatření, neboť jeho aktuální zdravotní stav si žádá uložení jakéhokoli dostupného opatření, nahrazujícího detenci. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí.

4. Zástupce žalobce dne 28.12.2017 soudu sdělil, že žádá o nařízení ústního jednání a dne 4.1.2018 předložil vyjádření ošetřujícího lékaře ze Zařízení pro zajištění cizinců ze dne 3.1.2018 o obsahu, že v době přijetí do ZZC Vyšní Lhoty byl klient mobilní o dvou francouzských holích, poměrně soběstačný, udával bolest v pahýlu a byl psychicky nevyrovnaný ze ztráty končetiny. Od samého začátku se dožadoval rehabilitační péče po amputaci a řešení protézy. Bylo mu vysvětleno, že po dobu zajištění má nárok jen na poskytování neodkladné péče a řešení rehabilitace a protetiky bude možné, až jako žadatel o udělení azylu bude přemístěn do některého z pobytových zařízení a bude mít zdravotní pojištění. V ZZC je mu poskytována farmakoterapie k tlumení bolesti, zlepšení psychického stavu a prováděná bandáž pahýlu PDK a doporučeno masírování. Z lékařského hlediska doporučuje co nejrychlejší zahájení rehabilitační péče, aby se připravil na oprotézování a naučil se správnému stereotypu chůze i s protézou.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný na výzvu soudu k žalobě uvedl, že nesouhlasí s podanou žalobou, neboť má za to, že se v žalobě namítaných porušení při rozhodování věci nedopustil. Žalovaný uvádí, že je přesvědčen o tom, že je z napadeného rozhodnutí jasné seznatelné, z jakých podkladů správní orgán vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým závěrům jej tyto úvahy vedly. Správní orgán ve svém rozhodnutí popsal skutkový stav a též zdůvodnil, z jakých konkrétních a individualizovaných důvodů shledal naplnění podmínek pro zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců stanovených ustanovením § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. S ohledem na výše uvedené má správní orgán za prokázané, že existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, nebo je pozdržet, ačkoliv jmenovaný mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve. Ze všech těchto důvodů by uplatnění zvláštního opatření dle § 47 zákona o azylu nebylo dle názoru správního orgánu účinné. Správní orgán v této souvislosti odkazuje na judikaturu NSS, který např. ve svém rozsudku č.j. 1 Azs 349/2016 konstatoval, že účelem zvláštních opatření není pouze zajistit účast žadatele v řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ale také zajištění efektivní kontroly nad průběhem správního řízení o vyhoštění v situaci, kdy cizinec během řízení uplatní své právo požádat o mezinárodní ochranu. O neúčinnosti zvláštního opatření v případě jmenovaného svědčí nejen jeho vědomé dlouhodobé nerespektování právního řádu ČR i jemu uložených povinností, včetně uložení správního vyhoštění, a trestního příkazu vyhoštění, ale také jeho zcela účelové jednání, kdy se udělení mezinárodní ochrany začal domáhat teprve po svém zajištění, kdy se jeho vyhoštění stalo reálným. Je tedy zcela zřejmé, že v jeho případě nelze uložení zvláštního opatření považovat za účinné. Žadatel rovněž není osobou vyloučenou z aplikace ustanovení § 46a odst. 1 zákona o azylu, neboť v jeho případě na základě jeho vyjádření v rámci správního řízení o zajištění dle zákona o pobytu cizinců, o vyhoštění a o jeho předchozí žádosti o

mezinárodní ochranu a dále v jeho současné žádosti o mezinárodní ochranu nelze konstatovat, že by byl zranitelnou osobou ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu. Skutečnost, že v ČR mu byla amputována noha v návaznosti na dopravní nehodu, samo o sobě nezakládá důvod, že by žadatel nemohl být zajištěn dle zákona o pobytu cizinců. Ze zdravotních zpráv se mu dostalo zdravotní péče, a co se týká výtky ohledně nevyhovujícího prostředí v Zařízení pro zajištění cizinců ve Vyšních Lhotách, tak správní orgán odkazuje na veřejně dostupné informace na internetu o tomto zařízení. Ze zpráv vyplývá, že toto zařízení je vedeno Správou uprchlických zařízení ministerstva vnitra ČR (SUZ) a těžištěm práce je poskytnout ubytování a o celou škálu služeb se stará zdravotnický personál i sociální pracovníci. Klienti mají v areálu kromě nočních hodin relativně volný pohyb. V zařízení jsou poskytovány sociální služby ze strany sociálních pracovníků, rozsah práce s klienty je široký, pracovníci pracují s nezletilými, se seniory, s osobami zdravotně postiženými, s osobami se zvláštními potřebami, s osobami s psychiatrickou diagnózou atd. Sociální služby jsou poskytovány v několika rovinách, je to rovina diagnostická, informační, poradenská, pomoc lékaře, pomoc psychologa a SUZ dohlíží na bezpečí při ubytování klientů vyžadujících zvláštní péči, jedná se o invalidní osoby, osamělé rodiče s dětmi atd. V žádném případě tedy nelze dojít k závěru, že v Zařízení pro zajištění cizinců ve Vyšních Lhotách by mohl být žadatel podroben nelidskému či ponižujícímu zacházení, jak bylo uvedeno v žalobě. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout, přičemž vyslovil, že netrvá na ústním jednání.

Skutečnosti zjištěné z obsahu správního spisu

6. Správní spis obsahuje nařízení výkonu trestu vyhoštění na základě trestního příkazu Okresního soudu v Sokolově ze dne 8.8.2017 čj. 1 T 49/2017 na dobu šesti let od 8.8.2017 do

8.8.2023 včetně uvedeného trestního příkazu, rozhodnutí Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 7. srpna 2017, č.j. KRPK-58550-19/ČJ-2017-190022, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 1 a § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb. a doba, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce tří let. Dále založeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 12.12.2017 o zajištění žalobce dle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. na dobu 30 dnů a předávací protokol ze dne 16.12.2017, kde uvedeno, že dne 16.12.2017 ve 21:10 hod. podal v ZZC Vyšní Lhoty cizinec žádost o udělení mezinárodní ochrany včetně této žádosti. Součástí spisu je lékařská propouštěcí zpráva z Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, Psychiatrické kliniky ze dne 12.12.2017. K žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že je rozvedený, byl členem partie region, ale nechodí tam, jeho posledním bydlištěm na Ukrajině byl Boryspol. Do České republiky přijel v r. 2016, protože začalo sledování, chodili za ním na demonstrace, všichni jeho kamarádi byli sledováni a tak odcestoval. Vyřídil si polské vízum přes agenturu, na české vízum by dlouho čekal. Ze strachu se nevrátil na Ukrajinu, nemá kontakt s kamarády. Dříve pobýval v Polsku před vstupem do České republiky, Německu v r. 1999, ve Francii jako dítě v r. 1990 a 1991, Anglii v r. 1999, Itálii. Ke zdravotnímu stavu uvedl, že má zlomený nos, amputaci dolní končetiny, má problémy se žaludkem, v 15ti letech měl žloutenku. Jako důvod žádosti uvedl, že je to kvůli sledování a zdravotnímu stavu. Nedostane žádnou protézu, dají mu

důchod 1200 a zavřou ho v jeho bytě. Nedostane žádnou práci. Má doklady o tom, že napadli jeho maminku a jeho, všechno zaregistrovala policie, ale nikoho nenašla. Bojí se o svůj život.

Posouzení krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

8. U ústního jednání účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.

9. Žalobce žalobu staví na skutečnosti, že vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, když mu byla v důsledku autonehody dne 14.11.2017 amputována pravá dolní končetina, je osobou se zdravotním postižením a umístění v zařízení pro zajištění cizinců je pro něj nevhodné jednak pro neuzpůsobení prostředí jeho potřebám, což odporuje Úmluvě o právech osob se zdravotním postižením a jednak s ohledem na nutnost formy dalšího léčení, které detenční zařízení nezajistí. V jeho případě tak mělo být aplikováno ustanovení § 47 zákona o azylu. Zajištěním mělo dojít k porušení čl. 14 odst. 2 a čl. 15 Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením a dále čl. 3 a čl. 5 Evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť je v důsledku zajištění vystaven nelidskému a ponižujícímu zacházení.

10. Vzhledem k žalobnímu bodu ohledně zdravotního stavu žalobce se soud zaměřil na otázku věcné správnosti závěru žalovaného, že žalobce není osobou se zdravotním postižením. Dle soudu právě posouzení této otázky je v dané věci stěžejní. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 5 ve druhém odstavci k aplikaci ustanovení § 46a odst. 1 zákona o azylu uvedl, že nelze konstatovat, že by žadatel byl zranitelnou osobou ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu, tedy nezletilou osobou bez doprovodu, rodičem nebo rodinou s nezletilým či zletilým zdravotně postiženým dítětem, osobou starší 65 let, osobou se zdravotním postižením

nebo s vážným onemocněním, těhotnou ženou, obětí obchodování nebo osobou, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického či sexuálního násilí. Dle žalovaného žadatel ve správním řízení neuvedl nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že je zranitelnou osobou, je dospělým zdravým mužem, kterému byla po dopravní nehodě amputována noha, v žádném z výše popsaných správních řízení neuvedl ani nijak nenaznačil, že by byl podroben jakémukoliv násilí, které by z něj činilo zranitelnou osobu.

11. Dle ustanovení § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují*

oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.

12. Dle § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu *pro účely tohoto zákona se rozumí zranitelnou osobou zejména nezletilá osoba bez doprovodu, rodič nebo rodina s nezletilým dítětem nebo rodič nebo rodina se zletilým dítětem se zdravotním postižením, osoba starší 65 let, osoba se zdravotním postižením nebo s vážným onemocněním, těhotná žena, oběť obchodování s lidmi nebo osoba, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického nebo sexuálního násilí.*

13. Dle § 46a odst. 3 zákona o azylu *jde-li o žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který je zranitelnou osobou, s výjimkou osoby se zdravotním postižením, které nebrání jejímu umístění v přijímacím středisku, nebo v zařízení pro zajištění cizinců, může ministerstvo v případě nutnosti rozhodnout o jeho zajištění, pouze pokud je starší 18 let a porušil opakovaně závažným způsobem povinnost uloženou mu zvláštním opatřením.*

14. Krajský soud nepřisvědčil právnímu názoru žalovaného, že žalobce není osobou se zdravotním postižením. Především vzhledem k namítanému porušení čl. 14 odst. 2 a čl. 15 Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením soud považuje za nutné uvést, že samotná tato Úmluva neobsahuje definici zdravotního postižení ani osob se zdravotním postižením a toto vymezení ponechává v pravomoci členských států. Z čl. 1 však vyplývá, že se Úmluva vztahuje na osoby, které v souvislosti se svým postižením čelí nejrůznějším překážkám ve všech oblastech života a nemohou plně užívat svá základní lidská práva. Nicméně přesto tyto osoby specifikuje jako „osoby, mající dlouhodobé fyzické, duševní, mentální nebo smyslové postižení, které v interakci s různými překážkami může bránit jejich plnému a účinnému zapojení do společnosti na rovnoprávném základě s ostatními“. V českém právním řádu, v právních předpisech upravujících oblast sociálního zabezpečení, osoba s anatomicou ztrátou končetiny je osobou se zdravotním postižením, přičemž se jedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí (srovnej např. zák. č. 329/2011 Sb. o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením). Soud proto nemůže souhlasit s názorem žalovaného, že žalobce je zdravý muž. Navíc k amputaci dolní pravé končetiny ve stehně došlo v listopadu 2017. I osoba bez vzdělání v oboru zdravotnictví musí dojít k závěru, že měsíc po amputaci, když navíc není ani oprotézován, nemůže žalobce být dostatečně na svůj zdravotní stav adaptován. Dle názoru soudu žalobce tak pochybil ve svém právním názoru, nepovažoval-li žalobce za zranitelnou osobu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu. Pokud žalovaný ve svém vyjádření k žalobě se snažil tento nedostatek alespoň částečně zhojit popsáním poskytovaných služeb v zařízení pro zajištění cizinců, i při setrvání na názoru, že žalobce není osoba se zdravotním postižením, pak soud s ohledem na ustálenou judikaturu správních soudů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu

ze dne 13.10.2004, č.j. 3 As 51/2003-58, nebo ze dne 19.12.2008, č.j. 8 Afs 66/2008-71, oba dostupné na www.nssoud.cz) dospívá k závěru, že dodatečné zdůvodnění ve vyjádření žalovaného ohledně zdravotního postižení žalobce a prostředí a zajištění péče žalobci

v zařízení pro zajištění cizince, nemůže nic změnit na tom, že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno. Přesvědčivost rozhodnutí musí být dána právě odůvodněním rozhodnutí, nikoliv vyjádřením správního orgánu k žalobě.

15. Dospěl-li soud k právnímu závěru, že zdravotní postižení žalobce je takového charakteru, že v jeho důsledku je nutné na žalobce pohlížet jako na zranitelnou osobu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu pro jeho amputaci jedné dolní končetiny ve stehně, pak v napadeném rozhodnutí absentují úvahy o nutnosti žalobcova zajištění při jeho podřaditelnosti pod uvedené ustanovení § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu a naplnění podmínek vyjádřených v § 46a odst. 3 zákona o azylu. Důsledek změny uvedeného právního posouzení žalobce jako osoby se zdravotním postižením, pak musí nalézt i odraz v nové úvaze žalovaného ve vztahu k ust. § 47 zákona o azylu. S ohledem na uvedené soud se nezabýval námitkami ohledně nelidského či ponižujícího zacházení z důvodů umístění a uspořádání detenčního zařízení (nejsou tam výtahy, pokoje s jídelnou nejsou na stejném poschodí atd.).

16. Soud shledal napadené rozhodnutí nezákonným z důvodu nesprávného právního názoru žalovaného ohledně zdravotního postižení žalobce naplňující pojem osoby se zdravotním postižením, a tudíž osoby zranitelné, a proto rozhodnutí zrušil dle ust § 78 odst. 1 s.ř.s. Soud současně podle § 78 odst. 4 s.ř.s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.

17. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalovaný neměl ve věci úspěch a úspěšný žalobce náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

18. České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, které vznikly na tlumočném a které ze zákona hradí stát (ustanovení § 36 odst. 2 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 16. ledna 2018

JUDr. Jana Záviská

Shodu s prvopisem potvrzuje

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje